

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 17ης Ιουλίου 2008*

Στην υπόθεση C-66/08,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 35 ΕΕ, που υπέβαλε το Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) με απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2008, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Φεβρουαρίου 2008, στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε κατά του

Szymon Kozłowski,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, Γ. Αρέστη και L. Bay Larsen (εισηγητή), προέδρους τμήματος, J. Makarczyk, P. Küris, E. Juhász, A. Ó Caoimh, P. Lindh και J.-C. Bonichot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Υ. Bot
γραμματέας: B. Fülöp, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Φεβρουαρίου 2008 με την οποία αποφασίστηκε η εκδίκαση της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως με την ταχεία διαδικασία του άρθρου 104α, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Απριλίου 2008,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο S. Kozłowski, εκπροσωπούμενος από τον M. Stirnweiß, Rechtsanwalt,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Lumma και την J. Kemper,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Smolek,
- η Δανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Bering Liisberg,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J.-C. Niollet,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον F. Arena, avvocato dello Stato,

- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις C. Wissels και M. Noort,

- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις C. Pesendorfer και T. Fülöp,

- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Dowgielewicz και L. Rędziniak,

- η Σλοβακική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Čorba,

- η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Heliskoski,

- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την S. Grünheid και τον R. Troosters,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Αντικείμενο της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι η ερμηνεία του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1, στο εξής: απόφαση-πλαίσιο).
- ² Η αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας εκτέλεσης, από την Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart (στο εξής: γερμανική δικαστική αρχή εκτέλεσης), ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εξέδωσε στις 18 Απριλίου 2007 το Sąd Okręgowy w Bydgoszczy (πρωτοβάθμιο περιφερειακό δικαστήριο του Bydgoszcz, στο εξής: πολωνική δικαστική αρχή εκδόσεως) κατά του Πολωνού υπηκόου S. Kozłowski.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- 3 Κατά την πέμπτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαisiού:

«Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς τον σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης, επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.»

- 4 Η έβδομη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαisiού διευκρινίζει:

«Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί επί τη βάση της ευρωπαϊκής σύμβασης εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργώντας μονομερώς και, συνεπώς, λόγω της διάστασης και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. [...]»

5 Η όγδοη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαisiού έχει ως εξής:

«Οι αποφάσεις για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να υπόκεινται σε επαρκή έλεγχο, πράγμα που σημαίνει ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο συνελήφθη το [εκ]ζητούμενο πρόσωπο θα πρέπει να αποφασίζει σχετικά με την παράδοσή του.»

6 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως-πλαisiού ορίζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και την υποχρέωση εκτελέσεώς του ως εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που [εκ]ζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας αποφάσεως-πλαisiού.»

7 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού προβλέπει:

«Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις [...] ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.»

8 Στο άρθρο 3 της αποφάσεως-πλαisiού απαριθμούνται τρεις «λόγοι υποχρεωτικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης».

- 9 Οι «Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης» παρατίθενται στα επτά σημεία του άρθρου 4 της αποφάσεως-πλαισίου. Το σημείο 6 ορίζει συναφώς:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης:

[...]

- 6) εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο [εκ]ζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και αυτό το κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.»

- 10 Το άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαισίου, υπό τον τίτλο «Εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις», ορίζει τα εξής:

«Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης από μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

[...]

- 3) όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς τον σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας

μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.»

- 11 Το άρθρο 6 της αποφάσεως-πλαisiού, με τίτλο «Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών», ορίζει:

«1. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

2. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης που είναι αρμόδια να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

3. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου σχετικά με τη δικαστική αρχή που είναι αρμόδια σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.»

- 12 Από την ενημέρωση σχετικά με την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, η οποία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* την 1η Μαΐου 1999 (ΕΕ L 114, σ. 56), προκύπτει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προέβη σε δήλωση κατά το άρθρο 35, παράγραφος 2, ΕΕ, με την οποία αποδέχθηκε την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαινεται προδικαστικώς σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 35, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΕΕ.

Το εθνικό δίκαιο

- 13 Η απόφαση-πλαίσιο μεταφέρθηκε στη γερμανική έννομη τάξη με τα άρθρα 78 έως 83 κ του νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen), της 23ης Δεκεμβρίου 1982, όπως έχει τροποποιηθεί με τον νόμο περί ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (Europäisches Haftbefehlsgesetz), της 20ής Ιουλίου 2006 (BGBl. 2006 I, σ. 1721, στο εξής: IRG), με διατήρηση της συνήθους ορολογίας του γερμανικού δικαίου, στο πλαίσιο του οποίου ο όρος «παράδοση» της αποφάσεως-πλαισίου αντιστοιχεί στον όρο «έκδοση».
- 14 Ο IRG διακρίνει μεταξύ αποφάσεως επί του παραδεκτού της αιτήσεως εκδόσεως και της αποφάσεως με την οποία εγκρίνεται ή όχι η έκδοση.
- 15 Κατά τα άρθρα 29 έως 32 του IRG, τα Oberlandesgerichte (ανώτερα περιφερειακά δικαστήρια) είναι αρμόδια να εξετάζουν σε κάθε περίπτωση το παραδεκτό της αιτήσεως εκδόσεως, κατόπιν αιτήσεως της δικαστικής αρχής εκτέλεσης.
- 16 Αντιθέτως, προκειμένου περί αιτήσεως που υποβάλλεται από δικαστική αρχή εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως κράτους μέλους, αρμόδια για την έγκριση της εκδόσεως του εκζητουμένου είναι η δικαστική αρχή εκτέλεσης.
- 17 Το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου μεταφέρθηκε στη γερμανική έννομη τάξη, όσον αφορά τα πρόσωπα που δεν είναι Γερμανοί υπήκοοι είτε είναι υπήκοοι κράτους μέλους, εκτός της Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, είτε τρίτου κράτους, με το άρθρο 83 b, παράγραφος 2, στοιχείο β', του IRG. Κατά τη διάταξη αυτή, η οποία τιτλοφορείται «Λόγοι μη εκτέλεσης»:

«Η έκδοση αλλοδαπού ο οποίος έχει την κατοικία του στο εσωτερικό της χώρας είναι επίσης δυνατόν να μην επιτραπεί,

[...]

b) σε περίπτωση εκδόσεως με σκοπό την εκτέλεση ποινής, εφόσον ο αλλοδαπός, αφού ενημερωθεί με τη δέουσα διαδικασία, δηλώσει ότι δεν συναινεί στην έκδοσή του, δήλωση που καταχωρίζεται στο πρακτικό της ακροάσεως, και εφόσον ένα χρήζον προστασίας συμφέρον του υπερτερεί της εκτέλεσης της ποινής στο εσωτερικό της χώρας [...]

18 Από διαδικαστικής απόψεως, το άρθρο 79, παράγραφος 2, του IRG ορίζει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως επί αιτήσεως εκδόσεως ως εξής:

«Προτού το Oberlandesgericht αποφανθεί επί του παραδεκτού της αιτήσεως [εκδόσεως], οι αρμόδιες υπηρεσίες [“Generalstaatsanwaltschaften”] αποφασίζουν αν θα προβάλουν λόγους μη εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 83 b. Η απόφαση να μην προβληθούν τέτοιοι λόγοι πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Για τον έλεγχο της αποφάσεως αυτής αρμόδιο είναι το Oberlandesgericht [...]

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

19 Με απόφαση της 28ης Μαΐου 2002, το Sąd Rejonowy w Tucholi (τοπικό πρωτοβάθμιο δικαστήριο της Tuchola) (Πολωνία) καταδίκασε τον S. Kozłowski σε πεντάμηνη φυλάκιση για φθορά ξένης ιδιοκτησίας. Η απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η ποινή κατέστη αμετάκλητη, αλλά δεν έχει εκτελεστεί.

20 Από τις 10 Μαΐου 2006 ο S. Kozłowski κρατείται στο σωφρονιστικό κατάστημα Στουτγκάρδης (Γερμανία), όπου εκτίει στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας τριών ετών και έξι μηνών, στην οποία καταδικάστηκε με δύο αποφάσεις του

Amtsgericht Stuttgart, της 27ης Ιουλίου 2006 και της 25ης Ιανουαρίου 2007, για 61 περιπτώσεις απάτης που διέπραξε στη Γερμανία.

- 21 Με ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε στις 18 Απριλίου 2007, η πολωνική δικαστική αρχή εκδόσεως ζήτησε από τη γερμανική δικαστική αρχή εκτέλεσης την παράδοση του S. Kozłowski προς εκτέλεση της ποινής πεντάμηνης φυλακίσεως που του είχε επιβάλει το Sąd Rejonowy w Tucholi.
- 22 Στις 5 Ιουνίου 2007 ο S. Kozłowski ανέπτυξε τις απόψεις του ενώπιον του Amtsgericht Stuttgart επί της υποθέσεως αυτής. Δήλωσε στο δικαστήριο, κατά την εν λόγω ακρόαση, ότι δεν συναινεί στην παράδοσή του στην πολωνική δικαστική αρχή εκδόσεως.
- 23 Στις 18 Ιουνίου 2007, η γερμανική δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημέρωσε τον S. Kozłowski ότι δεν θα προβάλει λόγους μη εκτέλεσης. Συγκεκριμένα, κατά την αρχή αυτή, δεν υφίσταντο λόγοι μη εκτέλεσης κατά την έννοια του άρθρου 83 b του IRG και, ειδικότερα, ο εκζητούμενος δεν ήταν κάτοικος Γερμανίας. Κατά τα διαδοχικά διαστήματα παραμονής του στη Γερμανία ο εκζητούμενος διέπραξε διάφορα αδικήματα και δεν είχε καμία νόμιμη δραστηριότητα.
- 24 Συνεπώς, κρίνοντας ότι δεν είναι απαραίτητο να ερευνηθεί πού, με ποιον και για ποιον σκοπό έμενε ο S. Kozłowski στη Γερμανία, η γερμανική δικαστική αρχή εκτέλεσης ζήτησε από το Oberlandesgericht Stuttgart να εγκρίνει την εκτέλεση του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- 25 Σχετικά με την οικογενειακή κατάσταση του S. Kozłowski, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι, σύμφωνα με τις καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε βάρος του στη Γερμανία, αυτός είναι άγαμος και άτεκνος. Γνωρίζει ελάχιστα ή και καθόλου τη γερμανική. Μεγάλωσε στην Πολωνία, όπου εργάστηκε έως το τέλος του 2003. Ακολούθως, ελάμβανε από το κράτος μέλος αυτό επιδόματα ανεργίας επί ένα έτος περίπου.

26 Το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ως δεδομένο ότι από τον Φεβρουάριο του 2005 έως τις 10 Μαΐου 2006, ημερομηνία συλλήψεώς του στη Γερμανία, ο S. Kozłowski βρισκόταν κυρίως στη Γερμανία. Διέκοψε την παραμονή του κατά τις διακοπές των Χριστουγέννων του 2005, ενδεχομένως τον Ιούνιο του 2005, καθώς και τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 2006. Εργαζόταν περιστασιακά στον τομέα των οικοδομών, αλλά διασφάλιζε τα προς το ζην διαπράττοντας ποινικά αδικήματα.

27 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι, στο πλαίσιο του ελέγχου που υποχρεούται να ασκήσει δυνάμει του άρθρου 79, παράγραφος 2, του IRG, πρέπει να αποφανθεί αν, κατά την ημερομηνία της αιτήσεως παράδοσης, ο S. Kozłowski είχε την «κατοικία» του στη Γερμανία και αν εξακολουθεί να την έχει εκεί, κατά την έννοια του άρθρου 83 b, παράγραφος 2, του νόμου αυτού. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, το εν λόγω δικαστήριο υποχρεούται, από τη γερμανική νομοθεσία, να εγκρίνει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς πληρούνται όλες οι λοιπές προϋποθέσεις.

28 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Oberlandesgericht Stuttgart αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Μπορεί να θεωρηθεί, ενόψει της εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 6, της αποφάσεως-πλαίσιου [...], ότι ένα πρόσωπο “διαμένει” σε κράτος μέλος ή ότι είναι “κάτοικος” κράτους μέλους, παρά το γεγονός ότι

α) η παραμονή του στο [κράτος μέλος εκτέλεσης του εντάλματος] δεν είναι αδιάλειπτη,

β) η παραμονή του στο εν λόγω κράτος δεν είναι σύννομη, σύμφωνα με τη νομοθεσία περί εισόδου και παραμονής αλλοδαπών,

γ) διαπράττει κατ' εξακολούθηση ποινικά αδικήματα και/ή

δ) εκτίει στο εν λόγω κράτος μέλος ποινή στερητική της ελευθερίας;

2) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο και, ειδικότερα, με τις θεμελιώδεις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ιθαγένειας της Ενώσεως, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 12 ΕΚ και 17 επ. ΕΚ, κανονιστική ρύθμιση για τη μεταφορά του άρθρου 4, παράγραφος 6, της αποφάσεως-πλαisiού [...] στο εσωτερικό δίκαιο κράτους μέλους, δυνάμει της οποίας, ενώ η παράδοση υπηκόων του [κράτους μέλους εκτέλεσης] προς εκτέλεση ποινής επιτρέπεται μόνο με τη συναίνεσή τους, οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους μπορούν, κατά διακριτική ευχέρεια, να εγκρίνουν την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος κατά υπηκόων άλλων κρατών μελών οι οποίοι δεν συναινούν στην παράδοσή τους; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει οι εν λόγω θεμελιώδεις αρχές να λαμβάνονται υπόψη κατά την άσκηση της προαναφερθείσας διακριτικής ευχέρειας;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

²⁹ Υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 12 της παρούσας αποφάσεως, το Δικαστήριο είναι εν προκειμένω αρμόδιο να αποφανθεί επί της ερμηνείας της αποφάσεως-πλαisiού δυνάμει του άρθρου 35 ΕΕ.

Επί του πρώτου ερωτήματος

³⁰ Με το πρώτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν ποιο είναι το περιεχόμενο των όρων «κάτοικος» και «διαμένει» του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού και, ειδικότερα, αν μπορεί να θεωρηθεί, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, ότι ένας εκζητούμενος στο πλαίσιο διαδικασίας εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής.

- 31 Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και από την πέμπτη και έβδομη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαisiού, σκοπός της αποφάσεως αυτής είναι η αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως μεταξύ των κρατών μελών από ένα σύστημα παράδοσης, μεταξύ δικαστικών αρχών, των προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, με σκοπό την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων ή την άσκηση διώξεων, σύστημα το οποίο βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης (βλ. απόφαση της 3ης Μαΐου 2007, C-303/05, *Advocaten voor de Wereld*, Συλλογή 2007, σ. I-3633, σκέψη 28).
- 32 Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού, τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως αυτής.
- 33 Συναφώς, βάσει του λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που προβλέπει το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού, η αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει ένταλμα που εκδόθηκε προς εκτέλεση ποινής, όταν ο εκζητούμενος «διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του» και το κράτος αυτό δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.
- 34 Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού, το πεδίο εφαρμογής αυτού του λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης περιορίζεται στα πρόσωπα τα οποία «διαμένουν» ή «κατοικούν» στο κράτος μέλος εκτέλεσης, αλλά δεν είναι υπήκοοί του. Ωστόσο, η απόφαση-πλαisiο δεν ορίζει τη σημασία και το περιεχόμενο των δύο αυτών όρων.
- 35 Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ενώ δέχεται ότι από τη διατύπωση του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού σε ορισμένες γλώσσες μπορεί να συναχθεί ότι ο όρος «διαμένει» έχει την ίδια βαρύτητα με τα κριτήρια της κατοικίας ή της υπηκοότητας, προβάλλει ότι, σε κάθε περίπτωση, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το γεγονός ότι ο εκζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης αποτελεί αναγκαία, αλλά όχι ικανή προϋπόθεση επικλήσεως του λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης του άρθρου 4, σημείο 6.

- 36 Συναφώς, ο όρος «διαμένει» δεν μπορεί, βεβαίως, να ερμηνευθεί ευρέως, διότι έτσι η αρμόδια δικαστική αρχή θα μπορούσε να αρνηθεί την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης απλώς και μόνον επειδή ο εκζητούμενος βρίσκεται προσωρινά στο εσωτερικό του κράτους μέλους εκτέλεσης.
- 37 Ωστόσο, το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού δεν μπορεί να ερμηνευθεί ούτε υπό την έννοια ότι εκζητούμενος ο οποίος, χωρίς να είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, διαμένει εκεί επί ορισμένο διάστημα δεν είναι σε καμία περίπτωση δυνατόν να έχει δημιουργήσει με το κράτος αυτό δεσμούς που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την επίκληση του συγκεκριμένου λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης.
- 38 Κατά συνέπεια, όπως προέβλεπε μεταξύ άλλων η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση στην υπό κρίση υπόθεση, παρά τις διαφορές που εντοπίζονται στο κείμενο του άρθρου 4, σημείο 6, στις διάφορες γλώσσες, η κατηγορία των εκζητούμενων προσώπων που «διαμένουν» στο κράτος μέλος εκτέλεσης κατά την έννοια της διατάξεως αυτής έχει κάποια σημασία για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της διατάξεως αυτής.
- 39 Συνεπώς, δεν αρκεί να ληφθεί υπόψη ο όρος «κάτοικος» του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού, αλλά πρέπει ακόμη να διαπιστωθεί κατά ποιον τρόπο ο όρος «διαμένει» συμπληρώνει το περιεχόμενό του.
- 40 Αφενός, η ερμηνεία αυτή του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού δεν τίγεται από το γεγονός ότι το άρθρο 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαisiού, το οποίο αφορά πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης με σκοπό την άσκηση διώξεως, ορίζει ότι η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί, κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, από τις οριζόμενες στη διάταξη αυτή προϋποθέσεις μόνον εφόσον το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, χωρίς να περιέχει τον όρο «διαμένει».

- 41 Αφετέρου, πρέπει να διευκρινιστεί, όσον αφορά την ερμηνεία των όρων «διαμένει» και «κάτοικος», ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι Κυβερνήσεις της Τσεχίας και των Κάτω Χωρών, ο ορισμός των όρων αυτών δεν μπορεί να αφεθεί στην εξουσία εκτιμήσεως κάθε κράτους μέλους.
- 42 Συγκεκριμένα, από τις απαιτήσεις τόσο της ομοιόμορφης εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου όσο και της αρχής της ισότητας απορρέει ότι στο περιεχόμενο μιας διατάξεως του κοινοτικού δικαίου, η οποία δεν παραπέμπει ρητώς στο δικαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό της έννοιας και του περιεχομένου της, πρέπει κανονικά να δίδεται σε όλη την Κοινότητα αυτοτελής και ομοιόμορφη ερμηνεία, η οποία πρέπει να ανευρίσκεται λαμβανομένων υπόψη του πλαισίου της διατάξεως και του σκοπού της οικείας κανονιστικής ρυθμίσεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2007, C-195/06, Österreichischer Rundfunk, Συλλογή 2007, σ. I-8817, σκέψη 24, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 43 Δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 31 της παρούσας αποφάσεως, σκοπός της αποφάσεως-πλαisiού είναι η εφαρμογή ενός συστήματος παράδοσης, μεταξύ δικαστικών αρχών, των προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, με σκοπό την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων ή την άσκηση διώξεων, το οποίο βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αντιταχθεί στην παράδοση μόνο για κάποιον από τους λόγους που προβλέπει συναφώς η απόφαση-πλαίσιο, οι όροι «διαμένει» και «κάτοικος», οι οποίοι καθορίζουν το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως αυτής, πρέπει να ερμηνεύονται ομοιόμορφα, καθώς αφορούν αυτοτελείς έννοιες του δικαίου της Ενώσεως. Επομένως, δεν επιτρέπεται τα κράτη μέλη να προσδίδουν στους όρους αυτούς, με τις διατάξεις για τη μεταφορά του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού στο εσωτερικό δικαιο, ευρύτερο περιεχόμενο από αυτό που προκύπτει από την ομοιόμορφη ερμηνεία.
- 44 Η δικαστική αρχή εκτέλεσης, προκειμένου να γνωρίζει αν σε συγκεκριμένη περίπτωση μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, οφείλει, αρχικώς, απλώς να προσδιορίσει αν ο εκζητούμενος είναι υπήκοος ή «κάτοικος» του οικείου κράτους ή «διαμένει» σε αυτό κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού και, επομένως, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του. Εν συνεχεία και μόνον εφόσον διαπιστώσει ότι το πρόσωπο αυτό ικανοποιεί ένα από τα κριτήρια αυτά, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να εκτιμήσει αν υπάρχει εύλογο συμφέρον που να δικαιολογεί την εκτέλεση της επιβληθείσας από το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος ποινή στο εσωτερικό του κράτους μέλους εκτέλεσης.

- 45 Όπως τόνισαν όλες οι κυβερνήσεις των κρατών μελών που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο και η Επιτροπή, ο λόγος για την προαιρετική μη εκτέλεση του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλασιού αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στο να μπορεί η δικαστική αρχή εκτέλεσης να μεριμνήσει ιδιαίτερα ώστε να αυξηθούν οι πιθανότητες κοινωνικής επανένταξης του εκζητουμένου μετά την έκτιση της ποινής του.
- 46 Επομένως, οι όροι «κάτοικος» και «διαμένει» αφορούν, αντιστοίχως, τις περιπτώσεις που το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είτε έχει όντως την κατοικία του στο κράτος μέλος εκτέλεσης είτε δημιούργησε με το κράτος αυτό, μετά από σταθερή διανομή ορισμένης διάρκειας εκεί, δεσμούς παρόμοιους με αυτούς που δημιουργεί ο κάτοικος.
- 47 Βάσει των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην απόφαση περί παραπομπής, ο S. Kozłowski δεν είναι «κάτοικος» Γερμανίας κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλασιού. Συνεπώς, η ερμηνεία που ακολουθεί κατωτέρω αφορά μόνον τον όρο «διαμένει» της διατάξεως αυτής.
- 48 Για να διαπιστωθεί αν σε μια συγκεκριμένη περίπτωση υφίστανται μεταξύ του εκζητουμένου και του κράτους μέλους εκτέλεσης δεσμοί που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το πρόσωπο αυτό «διαμένει» στο εν λόγω κράτος κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλασιού, απαιτείται συνολική εκτίμηση διαφόρων αντικειμενικών στοιχείων που χαρακτηρίζουν την περίπτωση του προσώπου αυτού, στα οποία καταλέγονται, μεταξύ άλλων, η διάρκεια, η φύση και οι συνθήκες παραμονής του εκζητουμένου, καθώς και οι οικογενειακοί και οικονομικοί δεσμοί του με το κράτος μέλος εκτέλεσης.
- 49 Δεδομένου ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να προβεί σε συνολική εκτίμηση προκειμένου να διαπιστώσει, καταρχάς, αν ο εκζητούμενος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλασιού, μια μεμονωμένη περίπτωση που χαρακτηρίζει το πρόσωπο αυτό δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να έχει από μόνη της καθοριστική σημασία.

- 50 Όσον αφορά τις περιστάσεις που αναφέρει το αιτούν δικαστήριο υπό τα στοιχεία α' έως δ' του πρώτου ερωτήματος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι διαλαμβανόμενες υπό τα στοιχεία α' και β' περιστάσεις, περί αδιάλειπτης παραμονής του εκζητούμενου στο κράτος μέλος εκτέλεσης και περί παραμονής στο εν λόγω κράτος κατά παράβαση της νομοθεσίας περί εισόδου και παραμονής αλλοδαπών αντιστοίχως, καίτοι δεν αρκούν ως μεμονωμένα στοιχεία για να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι το πρόσωπο αυτό δεν «διαμένει» στο εν λόγω κράτος μέλος κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου, μπορεί, πάντως, να έχουν κάποια σημασία για τη δικαστική αρχή εκτέλεσης όταν αυτή καλείται να εκτιμήσει αν το συγκεκριμένο πρόσωπο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής.
- 51 Όσον αφορά τις διαλαμβανόμενες υπό τα στοιχεία γ' και δ' του πρώτου ερωτήματος περιστάσεις, περί κατ' εξακολούθηση διαπράξεως ποινικών αδικημάτων από τον εκζητούμενο και περί εκτίσεως ποινής στερητικής της ελευθερίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι πρόκειται για στοιχεία μη έχοντα σημασία για τη δικαστική αρχή εκτέλεσης όταν αυτή καλείται να προσδιορίσει, καταρχάς, αν ο εκζητούμενος «διαμένει» στο οικείο κράτος μέλος κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου. Αντιθέτως, αν διαπιστωθεί ότι ο εκζητούμενος «διαμένει» στο κράτος μέλος εκτέλεσης, τέτοια στοιχεία μπορεί να είναι σημαντικά όταν, στη συνέχεια, η δικαστική αρχή εκτέλεσης καλείται, ενδεχομένως, να εξετάσει αν θα προβεί στην εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- 52 Κατά συνέπεια, δύο από τις περιστάσεις που αναφέρει το αιτούν δικαστήριο υπό τα στοιχεία α' και β' του πρώτου ερωτήματος, χωρίς να έχουν καθοριστική σημασία, μπορεί να είναι σημαντικές όταν η δικαστική αρχή εκτέλεσης καλείται να εξετάσει αν ο εκζητούμενος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου.
- 53 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, λαμβανομένων υπόψη πολλών από τα στοιχεία που κατά το αιτούν δικαστήριο χαρακτηρίζουν την περίπτωση ενός προσώπου όπως ο εκζητούμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης, στα οποία καταλέγονται, μεταξύ άλλων, η διάρκεια, η φύση και οι συνθήκες παραμονής του εκζητούμενου, καθώς και η απουσία οικογενειακών δεσμών και η ύπαρξη ασήμαντων οικονομικών δεσμών με το κράτος μέλος εκτέλεσης, ένα τέτοιο πρόσωπο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι καλύπτεται από τον όρο «διαμένει» του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου.

54 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαϊσίου πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

- ένας εκζητούμενος είναι «κάτοικος» του κράτους μέλους εκτέλεσης εφόσον έχει εκεί την πραγματική κατοικία του και «διαμένει» σε αυτό εφόσον, μετά από σταθερή παραμονή ορισμένης διάρκειας στο εν λόγω κράτος μέλος, δημιούργησε δεσμούς παρόμοιους προς εκείνους που δημιουργεί ένας κάτοικος·
- για να διαπιστωθεί αν σε μια συγκεκριμένη περίπτωση υφίστανται μεταξύ του εκζητουμένου και του κράτους μέλους εκτέλεσης δεσμοί που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το πρόσωπο αυτό «διαμένει» στο εν λόγω κράτος κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, η δικαστική αρχή εκτέλεσης απαιτείται να προβεί σε συνολική εκτίμηση διαφόρων αντικειμενικών στοιχείων που χαρακτηρίζουν την περίπτωση του προσώπου αυτού, στα οποία καταλέγονται, μεταξύ άλλων, η διάρκεια, η φύση και οι συνθήκες παραμονής του εκζητουμένου, καθώς και οι οικογενειακοί και οικονομικοί δεσμοί του με το κράτος μέλος εκτέλεσης.

Επί του δεύτερου ερωτήματος

55 Το αιτούν δικαστήριο αναφέρει ότι είναι υποχρεωμένο να εγκρίνει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης κατά του S. Kozłowski αν διαπιστώσει ότι το πρόσωπο αυτό δεν έχει την «κατοικία» του στη Γερμανία, κατά την έννοια του άρθρου 83 b, παράγραφος 2, στοιχείο β', του IRG.

56 Βάσει των σκέψεων 47 και 53 της παρούσας αποφάσεως και κατόπιν της απαντήσεως που έδωσε το Δικαστήριο στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει, εν προκειμένω, η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, δεδομένου ότι ο εκζητούμενος της υποθέσεως της κύριας δίκης δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαϊσίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

57 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαινεται:

Το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλασίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

- ένας εκζητούμενος είναι «κάτοικος» του κράτους μέλους εκτέλεσης εφόσον έχει εκεί την πραγματική κατοικία του και «διαμένει» σε αυτό εφόσον, μετά από σταθερή παραμονή ορισμένης διάρκειας στο εν λόγω κράτος μέλος, δημιούργησε δεσμούς παρόμοιους προς εκείνους που δημιουργεί ένας κάτοικος·
- για να διαπιστωθεί αν σε μια συγκεκριμένη περίπτωση υφίστανται μεταξύ του εκζητουμένου και του κράτους μέλους εκτέλεσης δεσμοί που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το πρόσωπο αυτό «διαμένει» στο εν λόγω κράτος κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, η δικαστική αρχή εκτέλεσης απαιτείται να προβεί σε συνολική εκτίμηση διαφόρων αντικειμενικών στοιχείων που χαρακτηρίζουν την περίπτωση του προσώπου αυτού, στα οποία καταλέγονται, μεταξύ άλλων, η διάρκεια, η φύση και οι συνθήκες παραμονής του εκζητουμένου, καθώς και οι οικογενειακοί και οικονομικοί δεσμοί του με το κράτος μέλος εκτέλεσης.

(υπογραφές)